

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็นตอนๆ ดังนี้

ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ ความรู้ความเข้าใจในการจัดการสอนซ่อมเสริม

ตอนที่ ๓ สภาพการจัดการสอนซ่อมเสริม ซึ่งมีรายละเอียดในการเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้ การมีส่วนร่วมในการจัดการสอนซ่อมเสริมของผู้บริหาร การมีส่วนร่วมในการจัดการสอนซ่อมเสริมของครูฝ่ายแนะแนว การมีส่วนร่วมในการจัดการสอนซ่อมเสริมของครูฝ่ายวัดผล การมีส่วนร่วมของผู้สอนในการจัดการสอนและจัดครูเข้าสอนตามความถนัด ผู้จัดการสอนซ่อมเสริม เวลาในการจัดการสอนซ่อมเสริม แนวปฏิบัติในการจัดการสอนซ่อมเสริม วิธีสำรวจข้อบกพร่องของผู้เรียน การจัดแบ่งนักเรียนเพื่อสอนซ่อมเสริม และวิธีประเมินผลการสอนซ่อมเสริม

ตอนที่ ๔ ปัญหาการจัดการสอนซ่อมเสริม ซึ่งมีรายละเอียดในการเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้ ปัญหาการจัดการสอนซ่อมเสริมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหาร ปัญหาการจัดการสอนซ่อมเสริมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคลากร ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการสอน ปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการสอน และ ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนห้องเรียนและอาคารสถานที่สำหรับจัดสอน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ ๒

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ		N = ๓๐๓	
		จำนวน	ร้อยละ
๑. เพศ	ชาย	๑๘๑	๕๘.๕๕๘
	หญิง	๑๒๒	๔๑.๐๔๒
๒. อายุ	๒๐ - ๓๐ ปี	๑๒๗	๔๑.๙๑๔
	๓๑ - ๔๐ ปี	๑๒๙	๔๒.๕๗๔
	๔๑ - ๕๐ ปี	๔๓	๑๔.๑๙๑
	๕๑ - ๖๐ ปี	๘	๒.๖๐๖
๓. อายุราชการ	ต่ำกว่า ๑๐ ปี	๒๐๖	๖๗.๙๘๓
	๑๐ - ๒๐ ปี	๗๓	๒๓.๗๖๔
	๒๑ - ๓๐ ปี	๒๕	๘.๒๕๓
	มากกว่า ๓๐ ปี	๓	๐.๙๙๐
๔. วุฒิ	ต่ำกว่าปริญญาตรี	๓๑	๑๐.๒๓๑
	ปริญญาตรี	๒๕๘	๘๕.๐๓๙
	สูงกว่าปริญญาตรี	๑๔	๔.๖๓๐

จากตารางที่ ๒ แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรมีเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีช่วงอายุอยู่ในระหว่าง ๓๑ - ๔๐ ปี มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ๒๑ - ๓๐ ปี ๔๑ - ๕๐ ปี และ ๕๑ - ๖๐ ปี อายุราชการส่วนใหญ่ อยู่ในช่วงต่ำกว่า ๑๐ ปี รองลงมาได้แก่ ๑๐ - ๒๐ ปี ๒๑ - ๓๐ ปี และ มากกว่า ๓๐ ปี ส่วนวุฒิ มีผู้จบปริญญาตรี มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ต่ำกว่าปริญญาตรี และ สูงกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ

ตอนที่ ๒ ความรู้ความเข้าใจในการจัดการสอนซ่อมเสริม

ตารางที่ ๓

ค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการจัดการสอนซ่อมเสริม
ของผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน

คะแนน	จำนวนผู้ตอบ				ระดับความรู้ความเข้าใจ
	ผู้บริหาร	ผู้สอน	ผู้สนับสนุน การสอน	รวม	
๑๐	๑	๑	๑	๑	มากที่สุด (ร้อยละ ๕๕-๑๐๐)
๑๕	๑	๑	๑	๑	
๑๗	๑	๒	๑	๓	มาก (ร้อยละ ๘๕-๙๕)
๑๖	๔	๔	๑	๙	
๑๕	๕	๖	๔	๑๕	ปานกลาง (ร้อยละ ๗๕-๘๕)
๑๔	๖	๑๑	๒	๑๙	
๑๓	๑๓	๑๕	๔	๓๒	น้อย (ร้อยละ ๖๕-๗๕)
๑๒	๑๕	๑๒	๘	๓๕	
๑๑	๑๕	๑๘	๓	๓๖	น้อยที่สุด (ต่ำกว่าร้อยละ ๖๕)
๑๐	๑๑	๑๘	๖	๓๕	
๙	๑๒	๑๔	๔	๓๐	
๘	๑๕	๑๐	๑	๒๖	
๗	๑๑	๑๕	๑	๒๗	
๖	๑๑	๑๓	๑	๒๕	
๕	๑	๑	๑	๓	
๓	๑	๑	๑	๓	
๒	๑	๑	๑	๓	
๑	๑	๑	๑	๓	
รวม	๑๓๔	๑๔๐	๓๓	๓๐๗	
\bar{X}	๑๐.๔๗๘	๑๐.๘๐๗	๑๑.๖๙๗	๑๐.๕๓๗	
S.D.	๒.๓๓๓	๒.๕๓๔	๒.๒๘๕	๒.๘๒๒	

จากตารางที่ ๓ ค่าเฉลี่ยของคะแนน ของผู้บริหาร เท่ากับ ๑๐.๙๓๘
ผู้สอน เท่ากับ ๑๐.๔๐๗ ผู้สนับสนุนการสอน เท่ากับ ๑๑.๖๕๗ และเมื่อพิจารณาทั้งสาม
กลุ่มแล้ว มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑๐.๕๕๗ แสดงว่า ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน
มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการสอนซ่อมเสริมในระดับ น้อยที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔

ความรู้ความเข้าใจในการจัดการสอนซ่อมเสริม
ของผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน คิดเป็นร้อยละ

ระดับ ความรู้ความเข้าใจ	n = ๑๓๔		n = ๑๕๐		n = ๓๓		N = ๓๑๗	
	ผู้บริหาร		ผู้สอน		ผู้สนับสนุน การสอน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มากที่สุด	—	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๒	๑.๔๕๓	๒	๑.๓๓๓	—	—	๔	๑.๓๐๓
ปานกลาง	๕	๓.๗๑๖	๑๐	๖.๖๖๗	๕	๑๕.๑๕๑	๒๐	๖.๓๑๑
น้อย	๑๕	๑๑.๑๗๑	๒๖	๑๗.๓๓๓	๖	๑๘.๑๘๑	๔๗	๑๕.๑๕๑
น้อยที่สุด	๑๐๕	๗๗.๖๑๖	๑๑๒	๗๔.๖๖๗	๒๒	๖๖.๖๖๗	๒๔๙	๗๘.๖๖๗

จากตารางที่ ๔ แสดงว่า ผู้บริหาร มีความรู้ความเข้าใจตามลำดับของค่าร้อยละ
ดังนี้ น้อยที่สุด ร้อยละ ๗๗.๖๑๖ น้อย ร้อยละ ๑๑.๑๗๑ ปานกลาง ร้อยละ ๓.๗๑๖ มาก
ร้อยละ ๑.๔๕๓ และไม่มีความรู้ความเข้าใจในระดับ มากที่สุด ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจ
ตามลำดับของค่าร้อยละดังนี้ น้อยที่สุด ร้อยละ ๗๔.๖๖๗ น้อย ร้อยละ ๑๗.๓๓๓ ปานกลาง
ร้อยละ ๖.๖๖๗ มาก ร้อยละ ๑.๓๓๓ และไม่มีความรู้ความเข้าใจในระดับ มากที่สุด
ผู้สนับสนุนการสอนมีความรู้ความเข้าใจตามลำดับของค่าร้อยละดังนี้ น้อยที่สุด ร้อยละ ๖๖.๖๖๗
น้อย ร้อยละ ๑๘.๑๘๑ ปานกลาง ร้อยละ ๑๕.๑๕๑ และไม่มีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก
และมากที่สุดเลย และเมื่อพิจารณาารวมทั้งสามกลุ่มแล้ว ปรากฏว่า ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้
สนับสนุนการสอน มีความรู้ความเข้าใจในระดับ น้อยที่สุด ร้อยละ ๗๘.๖๖๗ น้อย ร้อยละ ๑๕.๑๕๑
ปานกลาง ร้อยละ ๖.๓๑๑ มาก ร้อยละ ๑.๓๐๓ และไม่มีความรู้ความเข้าใจในระดับ
มากที่สุด จึงกล่าวได้ว่า ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ
ในการจัดการสอนซ่อมเสริม อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ สภาพการจัดการสอนซ่อมเสริม

การเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการสอนซ่อมเสริมของ
 ผู้บริหาร ครูผู้แนะแนว ครูฝ่ายวิเทศ และผู้สอน ตามตารางที่ ๕ - ๘ เป็นการเสนอ
 โดยแสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แยกเป็นกลุ่ม ผู้บริหาร
 ผู้สอน ผู้สนับสนุนการสอน และทั้ง ๓ กลุ่มรวมกัน และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม
 ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน โดยแสดงผลการเปรียบเทียบไว้ในช่องค่า F
 ค่า F ที่คำนวณได้ นำไปเปรียบเทียบกับค่า F ในตาราง ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕
 ซึ่งมีค่าเท่ากับ ๓.๐๓ ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า ๓.๐๓ ก็แสดงว่า
 ระหว่างกลุ่ม ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่าง
 มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ และมีการทดสอบค่า F ระหว่างกลุ่มที่ละคู่ ทั้งนี้เพื่อเป็นการ
 ทดสอบว่า ระหว่างกลุ่มใดกับกลุ่มใดบ้าง ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ
 ทั้งกล่าว

ส่วนการเสนอข้อมูลเกี่ยวกับ ผู้จัดการสอนซ่อมเสริม แนวปฏิบัติในการ
 สอนซ่อมเสริม วิธีสำรวจข้อบกพร่องของผู้เรียน การจัดแบ่งนักเรียนเพื่อสอนซ่อมเสริม
 กิจกรรมการสอนซ่อมเสริม และวิธีประเมินผลการสอนซ่อมเสริม ตามตารางที่
 ๕ - ๑๕ เป็นการเสนอโดยแสดงค่าร้อยละของแต่ละกลุ่ม เพื่อแสดงว่า การจัดการสอน
 ซ่อมเสริมในแต่ละข้อย่อย มีการปฏิบัติตามข้อใดมากที่สุด และข้อใดรองลงมา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน
เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการสอนซ่อมเสริมของผู้บริหาร

ข้อ	รายการ	n = ๑๓๔		n = ๔๐		n = ๓๓		N = ๓๐๗		ค่า F
		ผู้บริหาร		ผู้สอน		ผู้สนับสนุน การสอน		รวม		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑.	การสนับสนุนและให้กำลังใจแก่ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอน	๓.๖๑	๐.๘๕	๓.๖๖	๑.๐๓	๓.๕๕	๐.๘๕	๓.๕๕	๐.๘๗	๕.๕๗๕*
๒.	การจัดการสอน	๓.๓๖	๐.๕๖	๓.๑๖	๑.๐๑	๓.๑๒	๑.๒๖	๓.๒๓	๑.๐๑	๑.๐๒๕
๓.	การจัดครูเข้าสอนตามความ เหมาะสม	๓.๕๓	๐.๕๗	๓.๖๔	๑.๐๖	๓.๓๐	๑.๒๕	๓.๓๖	๑.๐๘	๑.๑๕๐
๔.	การสำรวจข้อบกพร่องของนักเรียน	๓.๐๕	๐.๕๘	๒.๘๔	๑.๐๕	๒.๗๕	๐.๘๖	๒.๕๔	๑.๐๒	๒.๕๕๕
๕.	การแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม	๒.๕๓	๐.๕๕	๒.๗๒	๑.๐๔	๒.๕๕	๐.๘๗	๒.๗๕	๑.๐๑	๒.๕๑๐
๖.	การจัดกิจกรรมการสอน	๓.๖๖	๐.๕๗	๒.๕๗	๑.๐๓	๓.๑๕	๐.๕๗	๓.๑๖	๑.๐๐	๒.๕๑๕
๗.	การให้คำแนะนำในการสอน	๓.๓๖	๐.๘๕	๒.๕๖	๐.๕๕	๓.๑๘	๐.๕๘	๒.๕๖	๐.๕๖	๒.๕๕๕*

จากตารางที่ ๕ แสดงว่า ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน มีความเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการสอนซ่อมเสริมของผู้บริหาร ดังนี้

การสนับสนุนและให้กำลังใจแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอน ผู้บริหาร เห็นว่ามีส่วนร่วมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๖๑ ส่วนผู้สนับสนุนการสอนและผู้สอน เห็นว่ามีส่วนร่วมในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๕ และ ๓.๖๖ ตามลำดับ การจัดการสอน ทั้งสามกลุ่ม เห็นว่า มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน เท่ากับ ๓.๓๖, ๓.๑๖ และ ๓.๑๒ ตามลำดับ การจัดครูเข้าสอนตามความเหมาะสม ทั้งสามกลุ่ม เห็นว่ามีส่วนร่วมในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของผู้บริหาร ผู้สนับสนุนการสอน และผู้สอน เท่ากับ ๓.๕๓, ๓.๓๐ และ ๓.๖๕ ตามลำดับ การสำรวจข้อบกพร่องของนักเรียน ทั้งสามกลุ่มเห็นว่า

มีส่วนร่วมในระดัับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของ ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน เท่ากับ ๓.๐๘, ๒.๘๔ และ ๒.๗๕ ตามลำดับ การแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ทั้งสามกลุ่มเห็นว่ามีส่วนร่วมในระดัับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของ ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน เท่ากับ ๒.๙๓, ๒.๗๒ และ ๒.๕๕ ตามลำดับ การจัดกิจกรรมการสอน ทั้งสามกลุ่มเห็นว่ามีส่วนร่วมในระดัับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของ ผู้บริหาร ผู้สนับสนุนการสอน และผู้สอน เท่ากับ ๓.๒๒, ๓.๑๕ และ ๒.๙๗ ตามลำดับ การให้คำแนะนำในการจัดการสอน ทั้งสามกลุ่มเห็นว่ามีส่วนร่วมในระดัับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของ ผู้บริหาร ผู้สนับสนุนการสอน และผู้สอน เท่ากับ ๓.๓๖, ๓.๑๘ และ ๒.๙๖ ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมควยแล้วก็กล่าวได้ว่า ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน มีความเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการสอนซ่อมเสริมของผู้บริหาร ในทุกคานอยู่ในระดัับ ปานกลาง ยกเว้น การสนับสนุนและให้กำลังใจแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอน ผู้บริหารเห็นว่ามีส่วนร่วมอยู่ในระดัับ มาก และเมื่อพิจารณาระดัับความมากน้อยของค่าเฉลี่ย จะเห็นได้ว่า ผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มอื่นๆในทุกคาน

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทั้งสามกลุ่มในทุกคาน โดยการทดสอบค่า F ผลการทดสอบปรากฏว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดัับ .๐๕ เพียงสองคาน คือ การสนับสนุนและให้กำลังใจแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอน และ การให้คำแนะนำในการจัดการสอน และเมื่อทดสอบค่า F ระหว่างกลุ่มของความเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนและให้กำลังใจแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอน ปรากฏว่า ระหว่างผู้บริหารและผู้สนับสนุนการสอน มีค่าเท่ากับ ๐.๓๖๘ ผู้บริหารกับผู้สอนมีค่าเท่ากับ ๔.๖๕๔ และ ผู้สอนกับผู้สนับสนุนการสอน มีค่าเท่ากับ ๐.๕๖๕ แสดงว่า ผู้บริหารกับผู้สอน มีความเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนและให้กำลังใจแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดัับ .๐๕ ส่วนผลการทดสอบค่า F ระหว่างกลุ่มของความเห็นเกี่ยวกับการให้คำแนะนำในการจัดการสอน ปรากฏว่า ผู้บริหารกับผู้สนับสนุนการสอน มีค่าเท่ากับ ๐.๕๐๗ ผู้บริหารกับผู้สอน มีค่าเท่ากับ ๖.๔๕๘ และผู้สอนกับผู้สนับสนุนการสอน มีค่าเท่ากับ ๐.๗๘๓ แสดงว่า ผู้บริหารกับผู้สอน มีความเห็นเกี่ยวกับการให้คำแนะนำในการจัดการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดัับ .๐๕

ตารางที่ ๖

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน
เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการสอนซ่อมเสริมของครูผู้แนะแนว

ข้อ	รายการ	n = ๑๓๘		n = ๑๕๐		n = ๓๓		N = ๓๐๓		ค่า F
		ผู้บริหาร		ผู้สอน		ผู้สนับสนุน การสอน		รวม		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๘	การจัดการสอน	๓.๐๒	๑.๑๒	๒.๗๕	๑.๑๕	๒.๗๓	๑.๑๓	๒.๘๗	๑.๑๓	๑.๗๗๖
๙	การสำรวจขอบพร้อมของนักเรียน	๓.๐๕	๑.๑๕	๒.๕๕	๑.๐๕	๓.๕๕	๐.๘๗	๓.๐๗	๑.๐๕	๕.๐๕๐*
๑๐	การจัดแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม	๒.๘๒	๑.๐๑	๒.๖๕	๑.๐๕	๒.๖๑	๐.๕๓	๒.๗๒	๑.๐๒	๑.๒๐๒
๑๑	การจัดกิจกรรมเสริมบทเรียน	๒.๘๑	๑.๐๓	๒.๖๕	๐.๘๘	๓.๐๐	๑.๐๐	๒.๗๘	๑.๐๑	๑.๓๘๖
๑๒	การติดตามผลการสอน	๒.๘๔	๑.๐๖	๒.๗๑	๑.๐๗	๒.๘๘	๑.๑๗	๒.๗๘	๑.๐๘	๐.๖๓๘

จากตารางที่ ๖ แสดงว่า ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน มีความเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการสอนซ่อมเสริมของครูผู้แนะแนว ดังนี้

การจัดการสอน ทั้งสามกลุ่มเห็นว่า มีส่วนร่วมอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน เท่ากับ ๓.๐๒, ๒.๗๕ และ ๒.๗๓ ตามลำดับ การสำรวจขอบพร้อมของนักเรียน ทั้งสามกลุ่มเห็นว่ามีส่วนร่วมอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของผู้สนับสนุนการสอน ผู้บริหาร และผู้สอน เท่ากับ ๓.๕๕, ๓.๐๕ และ ๒.๕๕ ตามลำดับ การจัดแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ทั้งสามกลุ่มเห็นว่ามีส่วนร่วมอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน เท่ากับ ๒.๘๒, ๒.๖๕ และ ๒.๖๑ ตามลำดับ การจัดกิจกรรมเสริมบทเรียน ทั้งสามกลุ่มเห็นว่ามีส่วนร่วมอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของผู้สนับสนุนการสอน ผู้บริหาร และผู้สอน เท่ากับ ๓.๐๐, ๒.๘๑ และ ๒.๖๕ ตามลำดับ การติดตามผลการสอน ทั้งสามกลุ่มเห็นว่ามีส่วนร่วมอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของผู้สนับสนุนการสอน ผู้บริหาร และผู้สอน เท่ากับ ๒.๘๘, ๒.๘๔ และ ๒.๗๑ ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมด้วยแล้ว ก็กล่าวได้ว่า ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน เห็นว่าครูผู้แนะแนวมีส่วนร่วมในการจัดการสอนซ่อมเสริมอยู่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทั้งสามกลุ่มในทุกด้านโดยการทดสอบค่า F ผลการทดสอบปรากฏว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ เพียงด้านเดียวคือ การสำรวจข้อบกพร่องของนักเรียน และผลการทดสอบค่า F ระหว่างกลุ่ม ปรากฏว่า ระหว่างผู้บริหารกับผู้สอน มีค่าเท่ากับ ๑.๒๕๐ ผู้บริหารกับผู้สนับสนุนการสอน มีค่าเท่ากับ ๒.๔๐๗ และผู้สอนกับผู้สนับสนุนการสอน มีค่าเท่ากับ ๔.๑๑๖ แสดงว่า ผู้สอนกับผู้สนับสนุนการสอน มีความเห็นเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมในการสำรวจข้อบกพร่องของนักเรียนโดยครูผู้แนะแนว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน
เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการสอนซ่อมเสริมของครูผู้ฝึกผล

ข้อ	รายการ	n = ๑๓๘		n = ๑๕๐		n = ๓๓		N = ๓๐๓		ค่า F
		ผู้บริหาร		ผู้สอน		ผู้สนับสนุน การสอน		รวม		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑๓	การจัดการสอน	๓.๒๒	๑.๑๑	๒.๘๘	๑.๐๑	๒.๘๑	๑.๑๒	๓.๐๓	๑.๐๘	๒.๐๒๑
๑๔	การสำรวจขอบบกรองของนักเรียน	๓.๑๕	๑.๑๒	๒.๘๘	๑.๐๘	๒.๘๐	๑.๐๘	๒.๘๕	๑.๐๘	๒.๑๙๓
๑๕	การติดตามผลการสอน	๓.๑๕	๑.๑๓	๒.๘๒	๑.๐๐	๓.๑๕	๑.๐๖	๓.๐๖	๑.๐๓	๒.๒๕๖

จากตารางที่ ๗ แสดงว่า ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน มีความเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของครูผู้ฝึกผลในการจัดการสอนซ่อมเสริม ดังนี้

การจัดการสอน ทั้งสามกลุ่มเห็นว่า มีส่วนร่วมอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน เท่ากับ ๓.๒๒, ๒.๘๘ และ ๒.๘๑ ตามลำดับ การสำรวจขอบบกรองของนักเรียน ทั้งสามกลุ่มเห็นว่ามีส่วนร่วมอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของผู้บริหาร ผู้สนับสนุนการสอน และผู้สอน เท่ากับ ๓.๑๕, ๒.๘๐ และ ๒.๘๕ ตามลำดับ การติดตามผลการสอน ทั้งสามกลุ่มเห็นว่ามีส่วนร่วมอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของผู้บริหาร ผู้สนับสนุนการสอน และผู้สอน เท่ากับ ๓.๑๕, ๓.๑๕ และ ๒.๘๒ ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมแล้ว ก็กล่าวได้ว่า ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน เห็นว่าครูผู้ฝึกผลมีส่วนร่วมในการจัดการสอนซ่อมเสริมอยู่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทั้งสามกลุ่มในทุกด้าน โดยการทดสอบค่า F ผลการทดสอบปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน
เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้สอนในการจัดการสอนและจัดครูเข้าสอนตามความถนัด

ข้อ	รายการ	n = ๑๓๔		n = ๑๕๐		n = ๓๓		N = ๓๐๗		ค่า F
		ผู้บริหาร		ผู้สอน		ผู้สนับสนุน การสอน		รวม		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑๖	การจัดการสอน	๓.๓๒	๑.๐๔	๓.๑๖	๑.๐๔	๓.๐๕	๑.๑๖	๓.๒๒	๑.๐๖	๑.๑๐๘
๑๗	การจัดครูเข้าสอนตามความถนัด	๓.๕๓	๑.๐๘	๓.๓๖	๑.๐๓	๓.๐๕	๑.๒๓	๓.๕๐	๑.๐๘	๒.๕๕๘

จากตารางที่ ๔ แสดงว่า ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน เห็นว่า ผู้สอน มีส่วนร่วมในการจัดการสอน ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน เท่ากับ ๓.๓๒, ๓.๑๖ และ ๓.๐๕ ตามลำดับ และการมีส่วนร่วมของผู้สอนเกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอนตามความถนัด ผู้บริหาร เห็นว่า มีส่วนร่วมอยู่ในระดับ มาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๓ ส่วนผู้สอนและผู้สนับสนุนการสอนเห็นว่ามีส่วนร่วมอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน เท่ากับ ๓.๓๖ และ ๓.๐๕ ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทั้งสามกลุ่ม โดยการทดสอบค่า F ผลการทดสอบปรากฏว่า ทั้งสองด้าน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน
เกี่ยวกับผู้จัดการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ

ข้อ	รายการ	n = ๑๓๔		n = ๑๕๐		n = ๓๓		N = ๓๑๗	
		ผู้บริหาร		ผู้สอน		ผู้สนับสนุนการสอน		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑๔	ผู้จัดการสอนซ่อมเสริม								
	- ฝ่ายวิชาการจัด โดยให้ผู้มีหน้าที่ เกี่ยวข้องอื่น ๆ มีส่วนร่วม	๘๑	๖๐.๔๕	๘๑	๕๓.๘๖	๒๒	๖๖.๖๗	๑๘๔	๕๘.๕๔
	- หัวหน้าหมวดวิชาจัด	๑๐	๗.๔๖	๔	๕.๓๓	๑	๓.๐๓	๑๕	๖.๑๕
	- หัวหน้าหมวดวิชาจัดร่วมกับผู้สอน	๕๓	๓๙.๕๕	๓๐	๒๑.๕๓	๗	๒๑.๒๑	๙๐	๒๘.๓๒
	- ผู้สอนจัด	๗๐	๕๒.๒๔	๖๕	๔๖.๖๗	๑๔	๔๒.๔๒	๑๔๙	๔๘.๕๔

จากตารางที่ ๑๐ แสดงว่า ผู้บริหาร เห็นว่าฝ่ายวิชาการเป็นผู้จัดโดยให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องของ
อื่น ๆ มีส่วนร่วม มีมากที่สุด (ร้อยละ ๖๐.๔๕) รองลงมาได้แก่ ผู้สอนจัด (ร้อยละ ๕๒.๒๔) หัวหน้าหมวดวิชา
จัดร่วมกับผู้สอน (ร้อยละ ๓๙.๕๕) และหัวหน้าหมวดวิชาเป็นผู้จัด (ร้อยละ ๗.๔๖) ผู้สอน เห็นว่า
ฝ่ายวิชาการ เป็นผู้จัดโดยให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องของอื่น ๆ มีส่วนร่วม มีมากที่สุด (ร้อยละ ๕๓.๘๖) รองลงมาได้แก่
ผู้สอนจัด (ร้อยละ ๔๖.๖๗) หัวหน้าหมวดวิชาจัดร่วมกับผู้สอน (ร้อยละ ๒๑.๕๓) และหัวหน้าหมวดวิชา
เป็นผู้จัด (ร้อยละ ๕.๓๓) ผู้สนับสนุนการสอน เห็นว่า ฝ่ายวิชาการจัดโดยให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องของอื่น ๆ
มีส่วนร่วม มีมากที่สุด (ร้อยละ ๖๖.๖๗) รองลงมาได้แก่ ผู้สอนจัด (ร้อยละ ๔๒.๔๒) หัวหน้าหมวดวิชา
จัดร่วมกับผู้สอน (ร้อยละ ๒๑.๒๑) และหัวหน้าหมวดวิชาเป็นผู้จัด (ร้อยละ ๓.๐๓) และเมื่อพิจารณาโดย
ส่วนรวมแล้ว ทั้งสามกลุ่มเห็นว่า ฝ่ายวิชาการ เป็นผู้จัดโดยให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องของอื่น ๆ มีส่วนร่วม
มีมากที่สุด (ร้อยละ ๕๘.๕๔) รองลงมาได้แก่ ผู้สอนจัด (ร้อยละ ๔๘.๕๔) หัวหน้าหมวดวิชาจัดร่วมกับ
ผู้สอน (ร้อยละ ๒๘.๓๒) และหัวหน้าหมวดวิชาจัด (ร้อยละ ๖.๑๕)

ตารางที่ ๑๐

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน
เกี่ยวกับเวลาในการจัดการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ

ข้อ	รายการ	n = ๑๓๔		n = ๑๔๐		n = ๓๓		N = ๓๐๗	
		ผู้บริหาร		ผู้สอน		ผู้สนับสนุน การสอน		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑	เวลาในการจัดการสอนซ่อมเสริม								
	- จัดสอนในคาบการการสอนซ่อมเสริม	๑๐๒	๗๖.๑๒	๙๒	๖๕.๗๑	๒๙	๘๗.๘๘	๒๒๓	๗๒.๖๔
	- จัดสอนตอนเย็นหลังเลิกเรียน	๓๙	๒๙.๑๐	๓๖	๒๕.๗๑	๒๔	๗๒.๗๓	๙๙	๓๒.๒๕
	- จัดสอนในวันหยุด	๒๙	๕๑.๘๕	๑๒	๘.๕๗	๑๐	๓๐.๓๐	๕๑	๑๖.๑๑

จากตารางที่ ๑๐ แสดงว่าเวลาในการจัดการสอนซ่อมเสริม ผู้บริหารเห็นว่า มีการจัดสอนในคาบการการสอนซ่อมเสริม มากที่สุด (ร้อยละ ๗๖.๑๒) รองลงมาได้แก่ จัดสอนในวันหยุด (ร้อยละ ๕๑.๘๕) และจัดสอนตอนเย็นหลังเลิกเรียน (ร้อยละ ๒๙.๑๐) ผู้สอน เห็นว่า มีการจัดสอนในคาบการการสอนซ่อมเสริม มากที่สุด (ร้อยละ ๖๕.๗๑) รองลงมาได้แก่ จัดสอนในวันหยุด (ร้อยละ ๘.๕๗) และจัดสอนตอนเย็นหลังเลิกเรียน (ร้อยละ ๒๕.๗๑) ผู้สนับสนุนการสอนเห็นว่า มีการจัดการสอนในคาบการการสอนซ่อมเสริม มากที่สุด (ร้อยละ ๘๗.๘๘) รองลงมาได้แก่ จัดสอนตอนเย็นหลังเลิกเรียน (ร้อยละ ๗๒.๗๓) และจัดสอนในวันหยุด (ร้อยละ ๓๐.๓๐) และเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ทั้งสามกลุ่มเห็นว่า มีการจัดสอนในคาบการการสอนซ่อมเสริม มากที่สุด (ร้อยละ ๗๒.๖๔) รองลงมาได้แก่ จัดสอนในวันหยุด (ร้อยละ ๑๖.๑๑) และจัดสอนตอนเย็นหลังเลิกเรียน (ร้อยละ ๑๑.๒๕)

ตารางที่ ๑๑

ความถี่เห็นของผู้สอนเกี่ยวกับจุดประสงค์ในการสอนซ่อมเสริมเป็นร้อยละ

ข้อ	รายการ	n = ๕๕๐	
		ผู้สอน	
		จำนวน	ร้อยละ
๒๐	จุดประสงค์ในการสอนซ่อมเสริม - สอนเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนบทเรียนใหม่ - สอนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนใหม่ - สอนเพื่อให้นักเรียนได้สอบแก้ตัว	๕๒ ๒๖ ๕๐	๖๕.๗๒ ๑๕.๐๐ ๓๖.๕๓

จากตารางที่ ๑๑ แสดงว่า จุดประสงค์ในการสอนซ่อมเสริม ผู้สอนเห็นว่า สอนเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนบทเรียนใหม่ มากที่สุด (ร้อยละ ๖๕.๗๒) รองลงมาได้แก่ สอนเพื่อให้นักเรียนได้สอบแก้ตัว (ร้อยละ ๓๖.๕๓) และสอนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนใหม่ (ร้อยละ ๑๕.๐๐)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๒

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน
เกี่ยวกับวิธีสำรวจข้อบกพร่องของผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ

ข้อ	รายการ	n = ๑๓๔		n = ๑๕๐		n = ๓๓		N = ๓๑๗	
		ผู้บริหาร		ผู้สอน		ผู้สนับสนุนการสอน		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๒๑	วิธีสำรวจข้อบกพร่องของผู้เรียน								
	- คุุณผลการสอบระหว่างภาคและปลายภาค	๑๑๗	๘๗.๓๑	๑๑๕	๘๑.๕๓	๒๘	๘๕.๘๕	๒๕๕	๘๑.๕๗
	- ใช้แบบทดสอบเพื่อสอนซ่อมเสริม	๒๐	๑๔.๙๓	๑๘	๑๒.๖๖	๕	๑๕.๑๕	๔๓	๑๓.๕๓
	- ใช้แบบสอบถาม	๑๑	๘.๒๑	๑๕	๑๐.๐๐	๗	๒๑.๒๑	๓๓	๑๐.๕๓
	- ใช้วิธีสัมภาษณ์	๑๕	๑๑.๑๙	๒๕	๑๗.๓๓	๖	๑๘.๑๘	๔๖	๑๔.๖๖
	- ประชุมปรึกษาหารือร่วมกับนักเรียน	๑๙	๑๔.๑๘	๒๒	๑๕.๓๓	๘	๒๔.๒๔	๔๙	๑๕.๖๖

จากตารางที่ ๑๒ แสดงว่า วิธีสำรวจข้อบกพร่องของผู้เรียน ผู้บริหารเห็นว่า ใช้วิธีคุณผลการสอบระหว่างภาคและปลายภาค มากที่สุด (ร้อยละ ๘๗.๓๑) รองลงมาได้แก่ ใช้แบบทดสอบเพื่อสอนซ่อมเสริม (ร้อยละ ๑๔.๙๓) ใช้วิธีประชุมปรึกษาหารือร่วมกับนักเรียน (ร้อยละ ๑๑.๑๙) ใช้วิธีสัมภาษณ์ (ร้อยละ ๑๑.๑๙) และใช้แบบสอบถาม (ร้อยละ ๘.๒๑) ผู้สอนเห็นว่า ใช้วิธีคุณผลการสอบระหว่างภาคและปลายภาค มากที่สุด (ร้อยละ ๘๑.๕๓) รองลงมาได้แก่ ใช้วิธีสัมภาษณ์ (ร้อยละ ๑๗.๓๓) ใช้วิธีประชุมปรึกษาหารือร่วมกับนักเรียน (ร้อยละ ๑๕.๓๓) ใช้แบบทดสอบเพื่อสอนซ่อมเสริม (ร้อยละ ๑๒.๖๖) และใช้แบบสอบถาม (ร้อยละ ๑๐.๐๐) ผู้สนับสนุนการสอนเห็นว่า ใช้วิธีคุณผลการสอบระหว่างภาคและปลายภาค มากที่สุด (ร้อยละ ๘๕.๘๕) รองลงมาได้แก่ ใช้วิธีประชุมปรึกษาหารือร่วมกับนักเรียน (ร้อยละ ๒๔.๒๔) ใช้แบบสอบถาม (ร้อยละ ๒๑.๒๑) ใช้วิธีสัมภาษณ์ (ร้อยละ ๑๘.๑๘) และใช้แบบทดสอบเพื่อสอนซ่อมเสริม (ร้อยละ ๑๕.๑๕) และเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ทั้งสามกลุ่ม

เห็นว่า ใช้วิธีคูณผลการสอบระหว่างภาคและปลายภาค มากที่สุด (ร้อยละ ๔๔.๓๗) รองลงมา ได้แก่ ใช้วิธีประชุมปรึกษาหารือร่วมกับนักเรียน (ร้อยละ ๑๕.๘๖) ใช้วิธีสัมภาษณ์ (ร้อยละ ๑๔.๖๖) ใช้แบบทดสอบเพื่อสอนซ่อมเสริม (ร้อยละ ๑๓.๖๔) และใช้แบบสอบถาม (ร้อยละ ๑๐.๔๒)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน
เกี่ยวกับการจัดแบ่งนักเรียนเพื่อสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ

ข้อ	รายการ	n = ๑๓๔		n = ๑๕๐		n = ๓๓		N = ๓๐๗	
		ผู้บริหาร		ผู้สอน		ผู้สนับสนุนการสอน		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๒๒	การจัดแบ่งนักเรียนเพื่อสอนซ่อมเสริม								
	- แบ่งสอนเป็นรายบุคคล	๒๒	๑๕.๕๐	๒๒	๑๕.๓๓	๕	๑๕.๑๕	๕๓	๑๗.๕๗
	- แบ่งสอนเป็นกลุ่มไม่เกิน ๕ คน	๗	๕.๒๒	๕	๓.๓๓	๓	๙.๐๙	๑๕	๔.๘๕
	- แบ่งสอนเป็นกลุ่ม ๖-๑๐ คน	๑๕	๑๑.๑๘	๒๐	๑๓.๓๓	๓	๙.๐๙	๓๘	๑๒.๓๘
	- แบ่งสอนเป็นกลุ่มมากกว่า ๑๐ คน	๒๒	๑๖.๓๗	๓๘	๒๕.๓๓	๑๕	๔๕.๔๕	๑๑๕	๓๗.๕๖
	- สอนรวมทั้งชั้นโดยไม่แบ่งกลุ่ม	๓๒	๒๓.๘๗	๕๒	๓๔.๖๗	๑๗	๕๑.๕๑	๑๐๑	๓๒.๖๖

จากตารางที่ ๑๓ แสดงว่า การจัดแบ่งนักเรียนเพื่อสอนซ่อมเสริม ผู้บริหาร เห็นว่า สอนรวมทั้งชั้นโดยไม่แบ่งกลุ่ม มีมากที่สุด(ร้อยละ ๒๓.๘๗) รองลงมาได้แก่ แบ่งสอนเป็นกลุ่มมากกว่า ๑๐ คน(ร้อยละ ๑๖.๓๗) แบ่งสอนเป็นรายบุคคล(ร้อยละ ๑๕.๕๐) แบ่งสอนเป็นกลุ่ม ๖-๑๐ คน (ร้อยละ ๑๑.๑๘) และแบ่งเป็นกลุ่มไม่เกิน ๕ คน(ร้อยละ ๕.๒๒) ผู้สอนเห็นว่า สอนรวมทั้งชั้นโดยไม่แบ่งกลุ่ม มีมากที่สุด(ร้อยละ ๓๔.๖๗) รองลงมาได้แก่ แบ่งเป็นกลุ่มมากกว่า ๑๐ คน(ร้อยละ ๒๕.๓๓) แบ่งสอนเป็นรายบุคคล(ร้อยละ ๑๕.๓๓) แบ่งสอนเป็นกลุ่ม ๖-๑๐ คน(ร้อยละ ๑๓.๓๓) และแบ่งเป็นกลุ่มย่อยไม่เกิน ๕ คน(ร้อยละ ๓.๓๓) ผู้สนับสนุนการสอนเห็นว่า สอนรวมทั้งชั้นโดยไม่แบ่งกลุ่ม มีมากที่สุด(ร้อยละ ๕๑.๕๑) รองลงมาได้แก่ แบ่งเป็นกลุ่มมากกว่า ๑๐ คน(ร้อยละ ๔๕.๔๕) แบ่งสอนเป็นรายบุคคล(ร้อยละ ๑๕.๑๕) และแบ่งสอนเป็นกลุ่มไม่เกิน ๕ คนซึ่งเท่ากับ แบ่งสอนเป็นกลุ่ม ๖-๑๐ คน(ร้อยละ ๙.๐๙) และเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ทั้งสามกลุ่มเห็นว่า

สอนรวมทั้งชั้นโดยไม่แบ่งกลุ่ม มีมากที่สุด(ร้อยละ ๖๐.๒๖) รองลงมาได้แก่ แบ่งสอนเป็นกลุ่มมากกว่า ๑๐ คน(ร้อยละ ๓๓.๘๖) แบ่งสอนเป็นรายบุคคล(ร้อยละ ๑๘.๕๓) แบ่งสอนเป็นกลุ่ม ๒-๑๐ คน(ร้อยละ ๑๒.๓๘) และแบ่งสอนเป็นกลุ่มไม่เกิน ๕ คน(ร้อยละ ๖.๑๕)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔

ความคิดเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมคิดเป็นร้อยละ

ข้อ	รายการ	n = ๑๕๐	
		ผู้สอน	
		จำนวน	ร้อยละ
๒๓	กิจกรรมการสอนซ่อมเสริม - ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติจริง - ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด - ให้นักเรียนค้นคว้าจากห้องสมุด - ให้นักเรียนที่เรียนเก่งช่วยแนะนำ - จัดกิจกรรมเสริมบทเรียน	๕๕ ๘๘ ๕๕ ๒๖ ๕๘	๓๖.๑๔ ๖๖.๘๕ ๓๘.๖๗ ๑๘.๕๗ ๓๕.๐๐

จากตารางที่ ๑๔ แสดงว่า การจัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริม ผู้สอนให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด มีมากที่สุด (ร้อยละ ๖๖.๘๕) รองลงมาได้แก่ ให้นักเรียนค้นคว้าจากห้องสมุด (ร้อยละ ๓๘.๖๗) จัดกิจกรรมเสริมบทเรียน (ร้อยละ ๓๕.๐๐) ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติจริง (ร้อยละ ๓๖.๑๔) และให้นักเรียนที่เรียนเก่งช่วยแนะนำ (ร้อยละ ๑๘.๕๗)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๕

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน
เกี่ยวกับวิธีประเมินผลการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ

ข้อ	รายการ	n = ๑๓๔		n = ๑๕๐		n = ๓๓		N = ๓๑๗	
		ผู้บริหาร		ผู้สอน		ผู้สนับสนุน การสอน		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๒๔	วิธีประเมินผลการสอนซ่อมเสริม								
	- ใช้แบบทดสอบ	๓๓	๕๓.๗๖	๓๐	๕๐.๐๐	๑๕	๔๕.๗๖	๑๖๘	๕๒.๓๖
	- ใช้วิธีการสังเกต	๒๕	๕๑.๘๕	๒๔	๔๕.๓๑	๑๖	๔๘.๔๘	๑๕๕	๔๘.๕๖
	- ใช้วิธีตรวจผลงาน	๕๕	๓๐.๕๐	๕๕	๓๐.๓๑	๒๒	๖๖.๖๗	๒๑๖	๓๐.๓๖
	- ใช้วิธีสัมภาษณ์	๑๕	๑๐.๔๕	๒๓	๑๖.๖๗	๕	๑๕.๑๕	๔๒	๑๓.๖๖

จากตารางที่ ๑๕ แสดงว่า วิธีประเมินผลการสอนซ่อมเสริม ผู้บริหารเห็นว่า ใช้วิธีตรวจผลงาน มีมากที่สุด (ร้อยละ ๓๐.๕๐) รองลงมาได้แก่ ใช้แบบทดสอบ (ร้อยละ ๕๓.๗๖) ใช้วิธีสังเกต (ร้อยละ ๕๑.๘๕) และใช้วิธีสัมภาษณ์ (ร้อยละ ๑๐.๔๕) ผู้สอนเห็นว่า ใช้วิธีตรวจผลงาน มีมากที่สุด (ร้อยละ ๓๐.๓๑) รองลงมาได้แก่ ใช้วิธีการสังเกต (ร้อยละ ๔๕.๓๑) ใช้แบบทดสอบ (ร้อยละ ๕๐.๐๐) และใช้วิธีสัมภาษณ์ (ร้อยละ ๑๖.๖๗) ผู้สนับสนุนการสอนเห็นว่า ใช้วิธีตรวจผลงาน มีมากที่สุด (ร้อยละ ๖๖.๖๗) รองลงมาได้แก่ ใช้วิธีสังเกต (ร้อยละ ๔๘.๔๘) ใช้แบบทดสอบ (ร้อยละ ๔๕.๗๖) และใช้วิธีสัมภาษณ์ (ร้อยละ ๑๕.๑๕) และเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ทั้งสามกลุ่ม เห็นว่า ใช้วิธีตรวจผลงาน มีมากที่สุด (ร้อยละ ๓๐.๓๖) รองลงมาได้แก่ ใช้แบบทดสอบ (ร้อยละ ๕๒.๓๖) ใช้วิธีการสังเกต (ร้อยละ ๔๘.๕๖) และใช้วิธีสัมภาษณ์ (ร้อยละ ๑๓.๖๖)

ตอนที่ ๕ ปัญหาการจัดการสอนซ่อมเสริม

การเสนอข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการจัดการสอนซ่อมเสริม ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ ๑๖ - ๒๐ เป็นการเสนอโดยแสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แยกเป็นกลุ่ม ผู้บริหาร ผู้สอน ผู้สนับสนุนการสอน และทั้ง ๓ กลุ่มรวมกัน โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ระหว่างกลุ่ม ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน และแสดงผลการเปรียบเทียบไว้ในช่อง ค่า F ค่า F ที่คำนวณได้ นำไปเปรียบเทียบกับค่า F ในตารางที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ ซึ่งมีค่าเท่ากับ ๓.๐๓ ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีมากกว่า ๓.๐๓ ก็แสดงว่าระหว่างกลุ่มมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ และมีการทดสอบค่า F ระหว่างกลุ่มที่ละคู่ ทั้งนี้เพื่อเป็นการทดสอบว่า ระหว่างกลุ่มใดกับกลุ่มใดบ้างที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับดังกล่าว

ส่วนปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริม ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ ๑๘ เป็นปัญหาเกี่ยวกับผู้สอน โดยเฉพาะ ผู้ตอบแบบสอบถามจึงมีเฉพาะกลุ่มผู้สอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๖

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน
เกี่ยวกับปัญหาการจัดการสอนซ่อมเสริม ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้บริหาร

ข้อ	รายการ	n = ๑๓๔		n = ๑๕๐		n = ๓๓		N = ๓๐๗		ค่า F
		ผู้บริหาร		ผู้สอน		ผู้สนับสนุนการสอน		รวม		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๒๕	การให้ความร่วมมือ	๒.๖๒	๑.๑๘	๒.๘๕	๑.๑๓	๒.๘๒	๐.๕๘	๒.๗๖	๑.๑๘	๑.๕๒๕
๒๖	การให้การสนับสนุน	๒.๕๔	๑.๐๘	๒.๘๘	๑.๐๘	๒.๗๖	๑.๑๕	๒.๗๖	๑.๑๗	๒.๘๘๔
๒๗	การให้บริการ	๒.๖๗	๑.๑๘	๒.๕๔	๑.๐๖	๒.๘๕	๐.๕๘	๒.๘๑	๑.๐๘	๒.๑๗๘
๒๘	ความรู้ความเข้าใจในการจัด	๒.๗๕	๑.๑๐	๒.๕๔	๑.๑๒	๒.๘๕	๐.๕๗	๒.๘๖	๑.๐๘	๐.๖๐๐

จากตารางที่ ๑๖ แสดงว่า ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน เห็นว่า การจัดการสอนซ่อมเสริมในส่วนที่เกี่ยวกับผู้บริหาร มีปัญหาดังนี้

การให้ความร่วมมือ ทั้งสามกลุ่มเห็นว่าปัญหายู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของ ผู้สอน ผู้สนับสนุนการสอน และผู้บริหาร เท่ากับ ๒.๘๕, ๒.๘๒ และ ๒.๖๒ ตามลำดับ การให้การสนับสนุน ทั้งสามกลุ่มเห็นว่าปัญหายู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของ ผู้สอน ผู้สนับสนุนการสอน และผู้บริหาร เท่ากับ ๒.๘๘, ๒.๗๖ และ ๒.๕๔ ตามลำดับ การให้บริการ ทั้งสามกลุ่มเห็นว่าปัญหายู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของ ผู้สอน ผู้สนับสนุนการสอน และผู้บริหาร เท่ากับ ๒.๕๔, ๒.๘๕ และ ๒.๖๗ ตามลำดับ ความรู้ความเข้าใจในการจัด ทั้งสามกลุ่มเห็นว่าปัญหายู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของ ผู้สอน ผู้สนับสนุนการสอน และผู้บริหาร เท่ากับ ๒.๕๔, ๒.๘๕ และ ๒.๗๕ ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมกันแล้ว ก็กล่าวได้ว่า ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน เห็นว่า การจัดการสอนซ่อมเสริมในส่วนที่เกี่ยวกับผู้บริหาร มีปัญหายู่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทั้งสามกลุ่ม โดยการทดสอบค่า ผลการทดสอบปรากฏว่า ในทุกด้านไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๑๗

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน
เกี่ยวกับปัญหาการจัดการสอนซ่อมเสริมในส่วนที่เกี่ยวกับบุคลากร

ข้อ	รายการ	n = ๑๓๘		n = ๑๕๐		n = ๓๓		N. = ๓๐๓		ค่า F
		ผู้บริหาร		ผู้สอน		ผู้สนับสนุน การสอน		รวม		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๒๙	จำนวนครูผู้สอน	๒.๖๓	๑.๑๕	๒.๕๖	๑.๑๘	๓.๐๐	๑.๐๕	๒.๘๘	๑.๑๓	๒.๖๕๘
๓๐	จำนวนครูผู้แนะแนว	๒.๖๓	๑.๑๖	๒.๘๑	๑.๑๐	๓.๐๓	๑.๐๖	๒.๗๗	๑.๑๐	๑.๖๕๖
๓๑	จำนวนครูผู้วัดผล	๒.๖๓	๑.๐๕	๒.๕๘	๑.๐๓	๓.๐๓	๑.๐๖	๒.๘๓	๑.๐๖	๒.๕๒๗
๓๒	ความรับผิดชอบต่อการสอน	๒.๕๖	๑.๐๘	๒.๕๕	๑.๑๘	๓.๑๘	๑.๑๐	๓.๐๐	๑.๑๑	๐.๕๒๘
๓๓	ความรู้ความเข้าใจในการสอน	๒.๖๓	๐.๕๗	๒.๘๖	๑.๑๖	๒.๕๑	๐.๕๕	๒.๗๗	๑.๐๘	๑.๕๓๕
๓๔	การให้ความร่วมมือของผู้ที่เกี่ยวข้อง	๒.๘๐	๑.๑๐	๒.๕๘	๑.๑๑	๓.๐๖	๑.๐๐	๒.๘๕	๑.๐๕	๐.๕๕๖
๓๕	จำนวนนักเรียนที่จะต้องสอน	๓.๑๖	๐.๕๗	๓.๐๘	๑.๑๐	๓.๑๘	๑.๐๘	๓.๐๕	๐.๕๕	๐.๓๕๕

จากตารางที่ ๑๗ แสดงว่า ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน เห็นว่า การจัดการสอนซ่อมเสริมในส่วนที่เกี่ยวกับบุคลากร มีปัญหาดังนี้

จำนวนครูผู้สอน ทั้งสามกลุ่มเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของ ผู้สนับสนุนการสอน ผู้สอน และผู้บริหาร เท่ากับ ๓.๐๐, ๒.๕๖ และ ๒.๖๓ ตามลำดับ จำนวนครูผู้แนะแนว ทั้งสามกลุ่มเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของ ผู้สนับสนุนการสอน ผู้สอน และผู้บริหาร เท่ากับ ๓.๐๓, ๒.๘๑ และ ๒.๖๓ ตามลำดับ จำนวนครูผู้วัดผล ทั้งสามกลุ่มเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของ ผู้สนับสนุนการสอน ผู้สอน และผู้บริหาร เท่ากับ ๓.๐๓, ๒.๕๘ และ ๒.๖๓ ตามลำดับ ความรับผิดชอบต่อการสอนซ่อมเสริม ทั้งสามกลุ่มเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของ ผู้สนับสนุนการสอน ผู้สอน และผู้บริหาร เท่ากับ ๓.๑๘, ๒.๕๕ และ ๒.๕๖ ตามลำดับ

ความรู้ความเข้าใจในการสอนซ่อมเสริม ทั้งสามกลุ่มเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของ ผู้สนับสนุนการสอน ผู้สอน และผู้บริหาร เท่ากับ ๒.๕๑, ๒.๘๖ และ ๒.๖๓ ตามลำดับ การให้ความช่วยเหลือของผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งสามกลุ่มเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของ ผู้สนับสนุนการสอน ผู้สอน และผู้บริหาร เท่ากับ ๓.๐๖, ๒.๕๔ และ ๒.๘๐ ตามลำดับ จำนวนนักเรียนที่จะต้องสอนซ่อมเสริม ทั้งสามกลุ่มเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของ ผู้สนับสนุนการสอน ผู้บริหาร และผู้สอน เท่ากับ ๓.๘๘, ๓.๑๒ และ ๓.๐๔ ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมด้วยแล้ว ก็กล่าวได้ว่า ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน เห็นว่า การจัดการสอนซ่อมเสริมในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลากร มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทั้งสามกลุ่ม โดยการทดสอบค่า F ผลการทดสอบปรากฏว่า ในทุกด้านไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๘

ความึกเห็นของผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน
เกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม

ข้อ	รายการ	n = ๑๓๘		n = ๑๕๐		n = ๓๓		N = ๓๐๓		ค่า F
		ผู้บริหาร		ผู้สอน		ผู้สนับสนุน การสอน		รวม		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๓๖	การจัดกาการสอน	๒.๘๓	๑.๐๓	๓.๐๐	๑.๐๓	๒.๕๓	๑.๐๒	๒.๕๘	๑.๐๒	๐.๕๐๐
๓๗	การจัดครูเข้าสอน	๒.๘๓	๑.๐๘	๒.๕๖	๑.๐๘	๓.๑๒	๐.๕๕	๒.๕๘	๑.๐๘	๐.๓๕๘
๓๘	การจัดแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม	๒.๖๓	๑.๑๒	๒.๘๘	๑.๐๐	๓.๐๕	๐.๕๕	๒.๘๘	๑.๐๒	๒.๘๘๘
๓๙	การเข้าเรียนซ่อมเสริมของนักเรียน	๓.๑๐	๑.๐๑	๓.๓๕	๑.๐๒	๓.๓๑	๐.๕๘	๓.๒๕	๑.๐๓	๑.๐๘๑
๔๐	การติดตามผลการสอน	๒.๕๑	๐.๕๖	๒.๖๐	๐.๕๘	๒.๘๕	๐.๘๓	๒.๕๕	๐.๕๖	๑.๖๕๐

จากตารางที่ ๑๘ แสดงว่า ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน เห็นว่าการดำเนินการสอนซ่อมเสริม มีปัญหาดังนี้

การจัดกาการสอน ทั้งสามกลุ่มเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของ ผู้สอน ผู้สนับสนุนการสอน และผู้บริหาร เท่ากับ ๓.๐๐, ๒.๕๓ และ ๒.๘๓ ตามลำดับ การจัดครูเข้าสอน ทั้งสามกลุ่มเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของ ผู้สนับสนุนการสอน ผู้สอน และผู้บริหาร เท่ากับ ๓.๑๒, ๒.๕๖ และ ๒.๕๖ ตามลำดับ การจัดแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ทั้งสามกลุ่มเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของ ผู้สนับสนุนการสอน ผู้สอน และผู้บริหาร เท่ากับ ๓.๐๕, ๒.๘๘ และ ๒.๖๓ ตามลำดับ การเข้าเรียนซ่อมเสริมของนักเรียน ทั้งสามกลุ่มเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของ ผู้สอน ผู้สนับสนุนการสอน และผู้บริหาร เท่ากับ ๓.๓๑, ๓.๓๑ และ ๓.๑๐ ตามลำดับ การติดตามผลการสอน ทั้งสามกลุ่มเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของ ผู้สนับสนุนการสอน ผู้สอน และผู้บริหาร เท่ากับ ๒.๘๕, ๒.๖๐ และ ๒.๕๑ ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมด้วยแล้ว

ก็กล่าวได้ว่า ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน เห็นว่าการดำเนินการสอนซ่อมเสริม มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทั้งสามกลุ่ม โดยการทดสอบค่า F ผลการทดสอบ ปรากฏว่า ในทุกด้าน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๕
 ความคิดเห็นของผู้สอน
 เกี่ยวกับปัญหาในการจัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริม

ข้อ	รายการ	n = ๑๕๐	
		ผู้สอน	
		\bar{x}	S.D.
๔๑	การให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ	๒.๕๐	๑.๐๓
๔๒	การให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด	๒.๕๓	๑.๐๖
๔๓	การให้นักเรียนค้นคว้าจากห้องสมุด	๒.๕๑	๐.๕๕
๔๔	การจัดกิจกรรมเสริมบทเรียน	๒.๕๐	๑.๐๐
๔๕	ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน	๓.๓๘	๑.๐๓

จากตารางที่ ๑๕ แสดงว่า ผู้สอนเห็นว่า การจัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริม
 ในทุกด้านมีปัญหายุ่งยากในระดับ ปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๐

ปัญหาเกี่ยวกับอาคารสถานที่สำหรับจัดการสอนซ่อมเสริม

ข้อ	รายการ	n = ๑๓๔		n = ๑๕๐		n = ๓๓		N = ๓๐๗		F
		ผู้บริหาร		ผู้สอน		ผู้สนับสนุน การสอน		รวม		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๒๖	จำนวนห้องเรียน	๒.๕๕	๑.๒๗	๒.๘๗	๑.๖๒	๒.๓๕	๑.๓๕	๒.๗๒	๑.๓๑	๒.๐๘๓
๒๗	อาคารสถานที่สำหรับจัดสอน	๒.๖๕	๑.๒๔	๒.๘๖	๑.๓๖	๓.๐๐	๑.๓๗	๒.๗๕	๑.๓๐	๑.๕๓๓

จากตารางที่ ๒๐ แสดงว่า ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน เห็นว่า จำนวนห้องเรียน และอาคารสถานที่สำหรับจัดสอน มีปัญหาดังนี้

จำนวนห้องเรียน ทั้งสามกลุ่มเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของ ผู้สอน ผู้สนับสนุนการสอน และผู้บริหาร เท่ากับ ๒.๘๗, ๒.๓๕ และ ๒.๕๕ ตามลำดับ อาคารสถานที่สำหรับจัดสอน ทั้งสามกลุ่มเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของ ผู้สนับสนุนการสอน ผู้สอน และผู้บริหาร เท่ากับ ๓.๐๐, ๒.๘๖ และ ๒.๖๕ ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมด้วยแล้ว ก็กล่าวได้ว่า ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้สนับสนุนการสอน เห็นว่า จำนวนห้องเรียนและอาคารสถานที่สำหรับจัดสอนซ่อมเสริม มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทั้งสามกลุ่ม โดยการทดสอบค่า F ผลการทดสอบปรากฏว่า ทั้งสองด้านไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕